

Xuân đề hồ thượng

Hồ thượng xuân lai tự họa đồ
Loạn phong vì nhiễu thủy bình phô
Tùng bài sơn diện thiên trùng thúy
Nguyệt điểm ba tâm nhất khóa châu
Bích thâm tuyết đầu trừu tảo đạo
Thanh la quần dải triển tân bờ
Vĩ năng phao đắc Hàng Châu khứ
Nhất bán câu lưu thị thử hồ

Dịch Nghĩ

Xuân về, cảnh hồ như một bức tranh
Núi lô nhô vây quanh mặt nước phẳng lặng
Những hàng thông trên mặt núi trập trùng xanh ngắt
Ánh trăng rơi vào lòng sông thành hạt ngọc châu
Lúa sớm trở bông, như những sợi trên tấm thảm biếc
Lá bồ mới nảy, như những dải quần lụa xanh
(Ta) chưa bỏ Hàng Châu đi ngay được
Một nửa vì bịn rịn cảnh hồ này

Dịch Thơ

Mùa xuân, đề thơ trên hồ

Xuân đến trên hồ tựa bức tranh,
Nước êm phẳng phẳng núi vòng quanh
Sườn non bích trái: từng muôn cụm
Đáy nước châu gieo : nguyệt một vành
Lúa mới dập dờn vuông đềm biếc,
Bồ non phơ phất dải là xanh
Hàng Châu chưa bỏ đi cho dứt
Một nửa vì đây vướng vít tình

Bản Dịch: Khương Hữu Dụng